

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex. vojarna Sv. Križ, Dračevac

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sutkinji Jeleni Lončar, u pravnoj stvari tužitelja: Hrvatski nogometni klub Hajduk Split, športsko dioničko društvo za obavljanje športskih djelatnosti, OIB: 04785516590, Split, Ulica 8. Mediteranskih igara 2, koje zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Kasalo i Raić, d.o.o., Split, Hrvatske mornarice 1/J, protiv tuženika: Hanza media d.o.o., OIB: 79517545745, Zagreb, Koranska 2, koju zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 22, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 17. travnja 2019. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Leona Zrnića i zamjenice punomoćnika tuženika Ivane Biljak, 3. lipnja 2019.,

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplati tužitelju iznos od 5.000,00 kuna sa zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe, dakle od 25. listopada 2018. pa do isplate i to po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima koju prosječnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Za više traženo u iznosu od 25.000,00 kuna, tužbeni zahtjev odbija se kao neosnovan.

- II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude objaviti presudu u dnevnom listu Jutarnji list.
- III. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 2.487,50 kuna sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude, dakle od 3. linja 2019. pa do isplate i to po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima koju prosječnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

U tužbi, zaprimljenoj 25. listopada 2018., tužitelj je naveo kako je tuženik kao nakladnik Jutarnjeg lista u tiskanom izdanju od petka, 27. srpnja 2018. broj 7164 na stranicama 40 i 41 objavio članak pod naslovom "Hajduk je igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije" nadnaslova "Otkrivamo skandaloznu odluku koja je ukinuta tek uoči finala SP-a" koji članak je potpisan od autora Zdravka Reića. U navedenom tekstu članka tuženik je objavio niz netočnih i neprovjerenih informacija: *"Možete li zamisliti da je tijekom priprema u Sloveniji igračima Hajduka sugerirano da ne gledaju televizijske prijenose reprezentacije Hrvatske sa Svjetskog prvenstva u Rusiji? Od toga "sugerirano" bolje informirani kažu – zabranjeno!?" "Zato je Zoran Nižić, ipak formalno reprezentativac, upitan jesu li igrači gledali sve prijenose utakmica "vatrenih" On mrtav-hladan rekao: "Jesmo." "Pa ipak iz više izvora se saznalo da su gledali samo par završnih utakmica, netko kaže od polufinala, drugi od četvrtfinala, ali da je za finale stiglo s Poljuda naređenje: zajedničko gledanje, i to na velikom ekranu."* Tuženik je objavom navedenih netočnih informacija kod šire javnosti formirao sud kako je tužitelj protiv hrvatske nogometne reprezentacije jer je prosječnom čitatelju dovoljno pročitati naslov da bi isti stekao mišljenje i da bi se stvorilo svojevrsno ozračje linča u odnosu na tužitelja, čime je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti. Naime, netočna je informacija da je tužitelj igračima sugerirao da ne gledaju utakmice hrvatske nogometne reprezentacije, a pogotovo je netočna informacija da je tužitelj donio odluku i zabranio gledanje utakmice, niti je na bilo koji način branio igračima da gledaju navedene utakmice. Ističe kako su igrači tužitelja i stručni tim bili u prilici zajedno gledati utakmicu s Islandom koju su igrači i stručni tim odgledali na Kupresu kao i ostale utakmice s Rusijom, Engleskom i Francuskom koje utakmice su gledali u okviru hotela Habakuk (Pohorje) u Sloveniji za vrijeme priprema od 4. srpnja do 19. srpnja 2018. Tuženik je objavio netočnu informaciju iako je autor članka postupio protivno svim postulatima novinarske profesije te uopće nije kontaktirao tužitelja niti zatražio izjavu tužitelja prije objave informacija čime je grubo povrijeđen Kodeks časti hrvatskih novinara koji u članku 5. i 6. navode kako je novinar obvezan iznositi točnu, potpunu i provjerenu informaciju te kada izvještava o temama o kojima postoje različita relevantna stajališta, a posebice kada se iznose optužujući navodi, novinar nastoji sva ta stajališta predstaviti javnosti. Autor članka je povrijedio odredbe Zakona o medijima jer nije provjerio točnost informacija koje je iznio u članku pa iznesene informacije nisu utemeljene na točnim činjenicama ni na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne. Dakle, tuženik je netočne informacije objavio upravo s ciljem ozloglašavanja tužitelja u javnosti, odnosno narušavanja ugleda i digniteta tužitelja i kako bi široj javnosti prikazao tužitelja kao zajednicu ljudi koji su protiv hrvatske nogometne reprezentacije te je za vrijeme uspješno ostvarenje željenog cilja tuženika namjerno odabrao baš vremensko razdoblje u kojem je šira javnost emotivno proživljavala povijesni uspjeh hrvatske nogometne reprezentacije. Tužitelj je u skladu sa Zakonom o medijima zatražio od tuženika objavljivanje ispravka netočne informacije u pogledu spornog članka, ali tuženik nije objavio ispravak na način propisan zakonom. Ističe kako je tuženik objavom predmetnog članka s neistinitim informacijama povrijedio tužiteljevo pravo osobnosti, a ponajprije ugled tužitelja. Dnevni list tuženika u kojem je objavljen predmetni novinski članak tiskan je u velikom broju primjeraka te je netočna informacija bila dostupna širem krugu čitatelja, radi čega tužitelj na ime povrede prava osobnosti potražuje iznos od 30.000,00 kuna. Osim navedenog tužitelj je na temelju odredbe članka 1099. Zakona o obveznim odnosima, a i pravnog stava potvrđenog u revizijskoj odluci VSRH-a broj Rev-1331/16. od 23. siječnja 2018., ovlašten zahtijevati da tuženik o svom trošku objavio u dnevnom tisku pravomoćnu presudu pa u tom smislu predlaže sudu naložiti tuženiku da u dnevnom listu Jutarnji list objavi pravomoćnu presudu donesenu u ovom sporu.

U odgovoru na tužbu, zaprimljenom 28. studenog 2018., tuženik je osporio navode iz tužbe i istakao kako je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan. Naime, nije sporno da je tuženik 27. srpnja 2018. objavio članak Zdravka Reića naslova "Hajduk je igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije!". Međutim, sporno je da je radi toga tužitelju nastala povreda prava osobnosti i jesu li se u konkretnom slučaju ostvarili ekskulpacijski razlozi na strani tuženika. Tuženik ističe kako postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu dokazuje tužitelj sukladno članku 21. stavak 6. Zakona o medijima ("Narodne novine" broj 59/04., 84/11. i 81/13. – dalje ZM), a da u tužbi nisu priloženi niti predloženi dokazi na takvu okolnost. Unatoč tome tuženik već sada može dokazati da su se u konkretnom slučaju ostvarile pretpostavke iz članka 21. stavak 4. točka 3. ZM-a koje ga oslobađaju od eventualne odgovornosti za štetu. Naime, članak 21. stavak 4. točka 3. ZM-a propisuje da nakladnik ne odgovara za štetu ako je informacija kojom je šteta učinjena utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovanog razloga povjerovati da su točne i poduzeo je sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije i ako je postupano u dobroj vjeri. U konkretnom slučaju ispunili su se uvjeti iz članka 21. stavak 4. točka 3. ZM-a. Ističe da je 29. srpnja 2018. na zahtjev tužitelja objavio demant naslova "Hajduk: Netočno je da smo igračima branili gledati reprezentaciju". Dakle, tuženik je objavio ispravak netočne informacije i na taj način restituirao štetu ako je uopće nastala tužitelju (a nije). Ako tužitelj nije bio zadovoljan ispravkom onda je trebao podnijeti tužbu radi objave ispravka, a ne tužbu radi naknade štete. Ističe da sud sukladno članku 22. stavak 1. ZM-a, a u svezi s člankom 1100. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 12/11., 78/15. i 29/18. – dalje ZOO) dosuđuje pravičnu novčanu naknadu ako utvrdi da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju. U konkretnom slučaju ne postoji niti jedan razlog za dosuđivanje takve satisfakcije tužitelju. Stoga, postavlja se pitanje koja je bila prava namjera tužitelja prilikom postavljanja tužbenog zahtjeva na način koji ga je postavio jer ZM propisuje da se eventualna šteta počinjena objavom informacije reparira na dva načina i to prvenstveno objavom ispravka, a podredno tek naknadnom štete. Također, tuženik upućuje na presudu Vrhovnog suda broj Rev-958/11. od 11. svibnja 2011. u kojoj je, među ostalim, navedeno da naknada štete isplatom u novcu dolazi u obzir ako objava ispravka ili isprike ne bi predstavljala dovoljnu naknadu. Protivi se dokaznom prijedlogu tužitelja da mu sud naloži dostavljanje podataka o tiraži jer sud pri odmjeravanju pravične novčane naknade, ako uopće dođe do toga, primjenjuje kriterije propisane člankom 1100. ZOO-a koji ne poznaje nakladu kao jedan od kriterija pri odlučivanju o visini naknade nematerijalne štete. U odnosu na točku II. tužbenog zahtjeva ističe da članak 1099. ZOO-a propisuje da se objavljivanjem ispravka ostvaruje svrha koja se postiže pravičnom novčanom naknadom. S tim u vezi nema mjesta točki I. tužbenog zahtjeva. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i naložiti tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni trošak postupka zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama.

Tijekom postupka izveden je dokaz čitanjem zahtjeva za objavu ispravka netočne informacije od 27. srpnja 2018., novinskog članka od 27. srpnja 2018., demantija od 29. srpnja 2018., etičkog kodeksa tužitelja, pregledom CD-a sa audiovizualnom snimkom isječka praćenja nogometnih utakmica s Engleskom i Rusijom, ispisa članka: "Igrači Hajduka na Kupresu gledali susret Hrvatske i Islanda", saslušanjem svjedoka Zdravka Reića, Bože Balta, Ivica Bana, Duje Biuka, Ante Bilića, Tomislava Šarčevića.

Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Među strankama nije sporno da je u tiskanom izdanju Jutarnjeg lista od 27. srpnja 2018. objavljen članak pod naslovom "Hajduk je igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije" i nadnaslova "Otkrivamo skandaloznu odluku koja je ukinuta tek uoči finala SP".

Međutim, kao sporno postavilo se pitanje je li navedenim članom povrijeđeno dostojanstvo, čast i ugled tužitelja, odnosno je li tuženik u obvezi naknaditi tužitelju neimovinsku štetu.

Odredbom članka 16. Zakona o medijima („Narodne novine“ broj: 59/04., 84/11. i 81/13. - dalje ZM) propisano je da su mediji dužni poštovati privatnost, dostojanstvo, ugled i čast građana.

Prema odredbi članka 22. ZM-a pravo na tužbu za naknadu nematerijalne štete sukladno općim propisima obveznog prava ima osoba koja je prethodno zatražila od nakladnika objavljivanje ispravka sporne informacije odnosno isprike nakladnika kada ispravak nije moguć.

Prema odredbi članka 21. stavak 1. ZM-a nakladnik koji informacijom objavljenom u medijima prouzroči drugome štetu, dužan ju je naknaditi izuzev u slučajevima propisanim zakonom, dok je stavkom 4. propisano da nakladnik ne odgovara za štetu ako je informacija kojom je šteta učinjena utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije te da je postupao u dobroj vjeri.

Odredbom članka 21. stavak 3. ZM-a propisano je da se na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju propisi o obveznim odnosima, osim ako zakonom nije drugačije određeno.

Prema odredbi članka 23. ZM-a tužba za naknadu štete može se podnijeti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana saznanja za objavu informacije kojom je šteta prouzročena.

Odredbom članka 40. stavka 1. i 2. ZM-a određeno je da svatko ima pravo od glavnog urednika zahtijevati da bez naknade objavi ispravak objavljenje informacije kojom su bila povrijeđena njegova prava ili interesi i to u roku od 30 dana od dana objave informacije.

Odredbom članka 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 12/11., 78/15. i 29/18. – dalje ZOO) propisano je da je šteta povreda prava osobnosti čime je utvrđen pojam neimovinske štete. To znači da šteta nastaje samom povredom nekog prava osobnosti, a posljedice takve povrede koje se očituju u fizičkoj i ili duševnoj boli, predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade, a u skladu s odredbom članka 1100. ZOO-a.

Odredbom članka 1099. ZOO-a propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti oštećenik može zahtijevati, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno ispravka, povlačenja izjave kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže pravičnom novčanom naknadom.

Prema odredbi članka 1100. stavak 3. ZOO-a propisano je da će sud za povredu ugleda i drugih prava osobnosti pravne osobe, ako procjeni da težina povrede i druge okolnosti to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu neovisno od naknade imovinske štete, a i kada nje nema.

Čitanjem novinskog članka od 27. srpnja 2018. pod naslovom: "Hajduk je igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije!", nadnaslova "Otkrivamo skandaloznu odluku koja je ukinuta tek uoči finala SP-a":

"Možete li zamisliti da je tijekom priprema u Sloveniji igračima Hajduka sugerirano da ne gledaju televizijske prijenose reprezentacije Hrvatske sa Svjetskog prvenstva u Rusiji? Od toga "sugerirano" bolje informirani kažu – zabranjeno!? To je baš nevjerojatno, takvo što moglo bi se dogoditi jedino u bunilu ili ludilu. Zato je Zoran Nižić, ipak formalno reprezentativac, upitan jesu li igrači gledali sve prijenose utakmice "vatrenih"? On je mrtavhladan rekao: "Jesmo." Pa ipak, iz više izvora se saznalo da su gledali samo par završnih utakmica, netko kaže od polufinala, drugi od četvrtfinala, ali da je za finale stiglo s Poljuda naređenje: zajedničko gledanje, i to ne velikom ekranu."

Čitanjem zahtjeva za objavu ispravka netočne informacije od 27. srpnja 2018. utvrđeno je da u istom punomoćnik tužitelja navodi kako je autor članka pod naslovom "Hajduk je igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije!" nadnaslova "Otkrivamo skandaloznu odluku koja je ukinuta tek uoči finala SP-a" u tekstu iznio netočne informacije upravo s ciljem daljnjeg difamiranja Kluba u javnosti, odnosno narušavanja ugleda i digniteta Kluba točnije kako bi široj javnosti prikazao Klub kao zajednicu ljudi koji ne vole i ne mare za hrvatsku nogometnu reprezentaciju te je za uspješno ostvarenje svog cilja autor namjerno izabrao baš vremensko razdoblje u kojem šira javnost još uvijek emotivno proživljava povijesni uspjeh naše nogometne reprezentacije, a i činjenicu da je samo par dana prije objave članka organiziran doček gospodina Zlatka Dalića izbornika hrvatske nogometne reprezentacije. Zbog navedenog, a ponajprije da predmetni tekst članka sadrži maliciozne i neistinite navode, ovim putem zahtjeva objavljivanje ovog ispravka netočne informacije u cijelosti, na način propisan odredbom članka 41. Zakona o medijima.

Čitanjem demantija od 29. srpnja 2018. utvrđeno je da je isti objavljen pod naslovom "Hajduk: Netočno je da smo igračima branili gledati reprezentaciju".

Pregledom CD-a sa audiovizualnom snimkom isječka praćenja nogometnih utakmica s Engleskom i Rusijom utvrđeno je da snimka traje par minuta i da se na istoj vidi a nogometaši Hajduka gledaju utakmicu hrvatske nogometne reprezentacije i da slave postignute zgoditke.

Iz ispisa članka: Igrači Hajduka na Kupresu gledali susret Hrvatske i Islanda utvrđeno je da su na istima vidljive fotografije igrača Hajduka i da se navodi:

"Nakon što je na naslovnici današnjeg izdanja Jutarnjeg lista pod naslovom "Otkrivamo skandaloznu odluku koja je ukinuta tek uoči finala SP-a Hajduk je igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije" objavljena informacija autora Zdravka Reića kontaktirao nas je Ivica Žutić. On nam je potvrdio da je momčad Hajduka za vrijeme utakmice grupne faze Svjetskog prvenstva u Rusiji između Hrvatske i Islanda koja je odigrana 26. lipnja u njegovom društvu zajednički gledala navedenu utakmicu u Hotelu Adria Ski gdje je tada boravila vrijeme susreta pravili i igrači bosanskohercegovačkog premijerligaša Tuzla Citya koji su tada također boravili na Kupresu. Poslao nam je fotografije koje je tom prilikom uslikao, a koje može vidjeti kao naslovne u ovom tekstu. Recimo i da je Hajduk za vrijeme

pripremanama u Sloveniji pomaknuo početak prijateljskog susreta s Rudarom koji je igran 7. srpnja u Velenju s prvotno predviđenih 18 na 17 sati, a upravo je taj dan Hrvatska u četvrtfinalu Svjetskog prvenstva u Sočiju s početkom u 20 sati odmjerila snage s domaćinom Rusijom. Nakon objave vijesti javio nam se i Tomislav Šarčević iz Rame koji je također u utorak 26. lipnja boravio u Hotelu Adria Ski na Kupresu te je u društvu igrača Hajduka pratio susret Hrvatske i Islanda sa Svjetskog prvenstva u Rusiji. I on je tom prilikom napravio par slika koje nam je poslao."

Iz iskaza svjedoka Zdravka Reića proizlazi kako je dugogodišnjih navijač Hajduka. U mlađim danima je igrao u Hajduku, jedno vrijeme bio direktor Hajduka te je u svojoj dugogodišnjoj karijeri napisao dosta tekstova o Hajduku, služio Hajduku. Unatoč svemu, danas nema pristup Hajduku, uzeta mu je akreditacija. Prije spornog članka trebao je pisati o zatvaranju kafića na stadionu Hajduka, što je bila skandalozna odluka, po općoj procjeni. Činjenica je bila da su kazali da im treba prostor koji danas zjapi prazan, sve od 1. rujna prošle godine. U kulturnom kafiću okupljali su se dugo godina i navijači Hajduka, novinari, djelatnici Hajduka. Tako je tijekom obilaska čuo da je stigla zabrana za gledanje utakmica hrvatske nogometne reprezentacije u Rusiji. U prvi mah nije toliko vodio računa o tome jer mu je isto bilo nestvarno. Međutim, o tome se na veliko pričalo u kafiću, po gradu te mu je jedan djelatnik Hajduka, iz samog stožera, prišao te ga je pitao je li istina da je nogometašima zabranjeno gledanje prijenosa utakmica hrvatske nogometne reprezentacije. Sve navedeno bilo je dok su se nogometaši Hajduka nalazili na pripremanama u Sloveniji. Imenovani mu je kazao da je točno da je nogometašima zabranjeno da se gledaju utakmice te je kazao da će pozvati 4. gardijsku brigadu da ih "sve potaraca" odgovorili su mu da ne mogu gledati utakmicu u hotelu jer da fali kabel, na što je imenovani kazao da će on osobno kupiti kabel, međutim odgovorili su mu da su našli kabel. Radi se o autentičnom izvoru, čije ime i prezime nije želio otkriti jer bi imenovani zbog toga dobio otkaz. Također jedan liječnik mu je kazao da je čuo da je nogometašima Hajduka zabranjeno gledati utakmice hrvatske nogometne reprezentacije, a to da su mu kazali kolege liječnici, a radi se o liječniku koji nije sada angažiran u Hajduku. Pokušao je kontaktirati tužitelja, međutim ponovno je istakao da konstantno nailazim na front odbijanja te da ne uspijeva uspostaviti kontakt sa nadležnim za razgovor i provjeru informacija. S obzirom na navedeno na pres konferenciji je pitao Zorana Nižića je li istina da nogometaši nisu zajedno gledali prijenos, a Nižić je odgovorio da isto nije istina. Primijetio je da se iznenadio na pitanje, s obzirom da se radilo o pitanju izvan konteksta presice. Tekst je pisao u dobroj vjeri i svakako je postojao interes javnosti. Interes je svakako postojao s obzirom da postoji specifičan odnos HNK Hajduk, Udruge Naš Hajduk i navijača Torcida prema HNS-u i Reprezentaciji. Više puta je pokušao doći do pres službe tužitelja, pokušao ih je kontaktirati mailom, ali bezuspješno.

Iz iskaza svjedoka Bože Balta proizlazi kako je bio suvlasnik 23 godine kafića na stadionu na Poljudu, u kojem su se redovito okupljali i navijači Hajduka, novinari, djelatnici Hajduka, prijatelji kluba. Više od 90 % ljudi se osobno poznavalo, tako da kad bi se nešto pričalo, sve bi se znalo. Nije se mogao točno prisjetiti, ali negdje krajem lipnja ili srpnja 2018. krenule su priče u kafiću kako je nogometašima Hajduka zabranjeno gledati utakmice hrvatske nogometne reprezentacije. Jedni su pričali, drugi se pitali je li to istina, koliko je čuo i po gradu se pričalo. Što je od svega istina nije mu poznato. U navedeno vrijeme bio je u većim problemima jer su morali iseliti iz prostora, tako da ga toliko isto nije ni zanimalo.

Iz iskaza svjedoka Ivica Bana proizlazi kako je radio u kafiću na Poljudu, da su se u istom okupljali manje-više svi prijatelji Hajduka, navijači, novinari. Negdje u srpnju prošle godine Hajduk je bio na pripremanama na Kupresu pa je nakon toga išao odmah u Sloveniju te

su krenule priče u kafiću da je nogometašima zabranjeno gledati utakmice hrvatske nogometne reprezentacije. Što je od navedenog istina ili ne nije se mogao izjasniti, ali je točno da se o istome pričalo.

Svjedok Duje Biuk je naveo kako je od travnja 2016. urednik službene stranice Hajduk HR i društvenih mreža. Dakle, on i kolega Ante Bilić su zaduženi za odnose s javnošću. Odgovorno tvrdi da ga novinar Zdravko Reić nije pokušao kontaktirati na niti jedan način prije objavljivanjem članka, dakle niti pozivima niti mailovima. Nije istina da je nogometašima Hajduka zabranjeno gledati utakmice hrvatske nogometne reprezentacije. Naime, treće kolo skupine protiv Islanda, nogometaši, a i on zajedno s njima su gledali u predvorju hotela Adria Ski, a četvrt finale, polufinale i finale u Mariboru u hotelu Habakuk. Sve navedene utakmice gledali su svi nogometaši koji su bili na pripremama. Organizatore u Sloveniji su zamolili da utakmicu sa Rudarom iz Velenja pomaknu za sat vremena ranije kako bi se mogla otpočeti gledati četvrtfinalna utakmica, nije se stiglo na početak utakmice zbog putovanja, ali se ista gledala. Predmetni članak je objavljen nakon što je završilo Svjetsko prvenstvo te su i on, a i igrači bili neugodno iznenađeni s obzirom da je ovakvim pisanjem narušen ugled, čast i dostojanstvo HNK Hajduk. Stručni stožer je uz igrače gledao utakmice te postoji snimka iz koje se vidi navedeno.

Iz iskaza svjedoka Ante Bilića proizlazi kako je koordinator odnosa s javnošću HNK Hajduk. Vezano za predmetni članak odgovorno tvrdi da ga novinar Zdravko Reić na niti jedan način nije pokušao kontaktirati. Nije točno da je nogometašima Hajduka zabranjeno gledati utakmice hrvatske nogometne reprezentacije. Zajedno s nogometašima i stručnim stožerom Hajduka organizirano su gledali četvrt finale i polufinale za vrijeme priprema Hajduka u Sloveniji. Čak je utakmica sa Rudarom pomaknuta sat-dva ranije kako bi se mogla od početka gledati četvrtfinalna utakmica protiv Rusije. Nisu uspjeli pristići na sam početak utakmice zbog putovanja, ali se u autobusima na displejima pratila utakmica. Kolega Biuk je bio i na Kupresu i gledao treće kolo te cijelo vrijeme priprema u Sloveniji te je sa nogometašima gledao i finalnu utakmicu. Da je novinar na bilo koji način pokušao stupiti u kontakt sa pres službom tužitelja dobio bi povratnu informaciju. Ističe da su drugi novinari zvali i pitali jesu li nogometaši Hajduka gledali utakmicu hrvatske nogometne reprezentacije te je istima odgovoreno potvrdno.

Iz iskaza svjedoka Tomislava Šarčevića proizlazi kako je dugogodišnji prijatelj i navijač Hajduka te je zajedno sa nogometašima i stručnim stožerom na Kupresu u hotelu Adira Ski gledao utakmicu skupine trećeg kola protiv Islanda, što je i fotografirao. Čak su ga novinari drugih dnevnih novina kontaktirali i pitali mogu li objaviti navedene fotografije s čime se složio. Potvrđuje da se navedene fotografije nalaze na listovima 25. i 27. spisa. Pročitao je predmetni članak.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete temeljem odredbi Zakona o medijima, a vezano za objavljivanje članka u Jutarnjem listu od 27. srpnja 2018. gdje je na stranicama 40. i 41. objavljen članak pod naslovom "Hajduk igračima zabranio gledati utakmice hrvatske reprezentacije", nadnaslova "Otkrivamo skandaloznu odluku koja je ukinuta tek uoči finala SP-a".

Tužitelj se prije podnošenja tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom radi ispravka informacije pa je time u cijelosti ispunjena pretpostavka za podnošenje tužbe za naknadu neimovinske štete sukladno odredbi članka 22. ZM-a, a koja tužba je podnesena u roku propisanom članku 23. ZM-a.

Tuženik se poziva na okolnost da je informacija utemeljena na činjenicama za koje je autor imao osnovan razlog povjerovati da su točne, da je poduzeo sve potrebne radnje za njihovu provjeru, da je postojalo opravdano zanimanje javnosti za njihovu objavu i da je postupano u dobroj vjeri.

U predmetnom članku se navodi, međuostalima, da je tijekom priprema u Sloveniji igračima Hajduka sugerirano da ne gledaju televizijske prijenose reprezentacije Hrvatske sa Svjetskog prvenstva u Rusiji, odnosno da boje informirani kažu zabranjeno. U odnosu na navedenu informaciju autor Zdravko Reić je naveo da je čuo da se o istom priča te da mu je isto potvrdio jedan djelatnik Hajduka iz samog stožera te jedan liječnik koji je sada angažiran u Hajduku. Pokušao je kontaktirati tužitelja, ali bezuspješno. Svjedoci Ante Bilić i Duje Biuk, osobe ovlaštene za odnose s javnošću u HNK Hajduk, su izjavili da ih se nije pokušalo kontaktirati, da nije istina da je nogometašima Hajduka zabranjeno gledati utakmice Hrvatske nogometne reprezentacije. Treće kolo protiv Islanda da su svi zajedno gledali u predvorju Hotela Adria Ski, a četvrtfinale, polufinale i finale na Kupresu u hotelu Habakuk. Utakmica sa Rudarom iz Velenja pomaknuta je sat vremena ranije kako bi se od početka mogla gledati četvrtfinalna utakmica. Svjedok Tomislav Šarčević, navijač Hajduka, potvrđuje da je zajedno sa nogometašima i stručnim stožerom na Kupresu gledao utakmice 3. kola protiv Islanda. Sud je pregledao i videosnimku na kojoj je vidljivo da nogometaši Hajduka gledaju utakmicu na svjetskom prvenstvu.

Postojanje neke činjenice novinar je dužan utvrditi s potpunom profesionalnom pozornošću tako da se informacija koja sadrži određenu činjeničnu tvrdnju osobito ako ta tvrdnja može povrijediti nečiji ugled ili dostojanstvo, može objaviti tek nakon što se pouzdano utvrdi da je istinita pa i onda kada informacija dolazi od novinskog izvora povjerenja. Navedeni izvor povjerenja može postojati ali to povjerenje nije i ne može biti ispred obveze novinara za provjeru točnosti činjenica koje namjerava objaviti. U konkretnom slučaju novinar tuženika nije postupio na navedeni način, tuženik se ne može osloboditi odgovornosti tvrdeći da je sporna informacija utemeljena na činjenicama za koje je autor imao osnovan razlog povjerovati da su točne, a utvrđeno je da nisu. Tvrdnja autora da je pokušao kod tužitelja provjeriti točnost informacija, ali da je tužitelj zatvoren u davanju informacija ne ekskulpira istog obveze da na drugi način pokuša provjeriti istinitost iste. Takvo pisanje bez provjeravanja činjenica i bez visokog stupnja sigurnosti u dokaze sud smatra neprofesionalnim ponašanjem novinara i ne može se pravdati interesom javnosti. Ovakvim pisanjem kojim je iznesena neistinita informacija kod šire javnosti stvara se dojam da je HNK Hajduk protiv Hrvatske nogometne reprezentacije, stvara se loš dojam u odnosu na tužitelja kako u sportskom svijetu, tako i u široj javnosti, a ovo tim više što je informacija objavljena u vrijeme dok je javnost još uvijek bila emotivno dirnuta uspjehom hrvatske nogometne reprezentacije.

Slijedom iznesenog ovaj sud zaključuje da je objavljivanjem spornog članka odnosno njegovog sadržaja povrijeđeno tužiteljevo pravo osobnosti prije svega jer je povrijeđen ugled tužitelja. Dnevni list tuženika u kojem je objavljen sporni članak tiskan je u velikom broju primjeraka, dakle, sud je vodio računa i o dosegu lista u kojem je članak objavljen.

Prema odredbi članka 1100. stavak 3, a u vezi članka 19. ZOO/05 za povredu ugleda i drugih prava osobnosti sud će ako ocjeni da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kada nje nema.

Cijeneći sve okolnosti konkretnog slučaja ovaj sud je zbog povrede ugleda i dobrog glasa tužitelju dosudio iznos od 5.000,00 kuna, a prilikom odlučivanja o visini naknade sud je vodio računa i o tome da je tuženik objavio ispravak informacije.

Vežano za odredbu članka 22. ZM-a da se neimovinska šteta u pravilu naknađuje objavom ispravka informacije i isprike nakladnika za navesti je da je tuženik zaista objavio ispravak. Međutim, po stavu ovog suda objavljeni ispravak nije tužitelju mogao nadoknaditi neimovinsku štetu objavom spornog članka.

Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju su sukladno odredbi članka 1103. ZOO-a dosuđene i zatezne kamate od podnošenja tužbe do isplate.

Također, treba napomenuti da zakonska odredba članka 1100. stavak 2. ZOO-a govori o tome da treba voditi računa o cilju kojem služi pravična novčana naknada. Ova zakonska odredba daje okvir za određenje pravne prirode pravične novčane naknade koja se ogleda u njegovoj funkciji, prije svega kompenzacijskoj i preventivnoj, a uzgredno i satisfakcijskoj. Kompenzacijska i satisfakcijska funkcija pravične novčane naknade fokusiraju se na oštećenika i potrebu da se on barem približno dovede u stanje u kojem je bio prije poduzimanja štetne radnje i nastupanja štetnih posljedica, dok preventivna funkcija pravične novčane naknade znači da se pri dosuđenju naknade mora voditi računa i o potrebi ostvarivanja nekih društveno poželjnih interesa i ciljeva jer pravična novčana naknada i njena visina mogu utjecati na ponašanje potencijalnih štetnika budući da se prijetnjom isplate te naknade kao i njezinom visinom mogu stimulirati potencijalni štetnici da povećaju stupanj pažnje kod obavljanja djelatnosti kojom se može prouzrokovati povreda nečijeg prava osobnosti. To se osobito odnosi na medije čije ponašanje mora biti naročito odgovorno zbog velike moći koju mediji notorno imaju, a koju ne smije zloupotrijebiti na štetu drugih koji se toj moći ne mogu ravnopravno oduprijeti.

S prednjim u svezi ističe se i sljedeće:

- od novinara u traganju za istinom ne samo da se očekuje već se i traži, kroz kvalitetno informiranje, da upozorava na uočene nedostatke ili nepravilnosti u društvu te da nepravilnosti i nedostatke pokuša otkloniti ili spriječiti, moguće i ukazivanjem na samo upitne ili neprihvatljive pojave sve u smislu odredbi članka 38. Ustava RH, poštujući slobodu mišljenja i izražavanja te širenja informacija i kreativnih i kritičnih ideja, zabranu cenzure ili bilo kakve kontrole ili arbitrarne prinude prema učesnicima u tokovima komunikacije, nezavisnost sredstava informiranja u djelovanju kao "glas kritičke javnosti" pa se niti tuženiku ne može staviti na teret ponašanje njegovih novinara u skladu sa takvim očekivanjima ili pravima i obvezama,
- da u skladu sa prethodno iznijetim svaki novinar (putem ovlasti na iznošenje istine u svjetlu ustavnog prava na slobodu medija kao temeljne pretpostavke i najvažnije sastavnice prava na slobodu izražavanja u demokratskom društvu) ima pravo (slobodu) i na kritiku, pravo o onome o kome piše/izvještava iznositi svoj sud, ali (jer treba djelovati u okvirima profesionalne etike novinarske struke) ne i pravo štititi se i relativizirati svoje ponašanje samo paušalnim i pukim pozivanjem na istaknute vrijednosti, već stvarnim i dosljednim poštivanjem tih vrijednosti, poštivanjem čovjekova dostojanstva i etičkih načela (uz ostalo) istinitosti, objektivnosti i potpunosti – prema onima o kojima piše/izvještava, upotrebom u radu (civiliziranim komuniciranjem s javnošću, poštivanjem etike javne riječi i

svačijeg prava na privatnost te davanjem točne, potpune i pravovremene informacije) argumentiranih tvrdnji te točnih činjenica i izraza koji neće sugerirati nešto što bi samo po sebi ili u smislu cjeline, vrijeđalo ugled, čast i dostojanstvo, njegovu privatnost.

Na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda održanoj 18. prosinca 2017. zauzeto je pravno shvaćanje da je objava pravomoćne presude u tiskovini dopušten oblik popravljivanja neimovinske štete u postupku u kojem se primjenjuju odredbe Zakona o medijima. S obzirom na navedeno nema zapreke da se kod zahtjeva za popravljivanje štete zbog povrede prava osobnosti objavom informacije u medijima kao jedan od načina popravljivanja te štete traži i objava presude u istom mediju u kojem je sporna informacija i objavljena, a sve na temelju odredbe članka 22. stavak 1. ZM-a u vezi članka 1099. i članka 1100. ZOO-a (Rev-1331/16-2 od 23. siječnja 2018.).

Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u točki II. izreke.

Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju članka 154. stavak 2. i članka 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 26/91., 34/91., 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 57/11., 25/13. i 89/14. – dalje ZPP-a).

Tužitelju je priznati trošak sastava tužbe 1.000,00 kuna, sastav podneska od 3. siječnja 2019. 1.000,00 kuna, za zastupanje na ročištima od 9. siječnja 2019., 25. veljače 2019. i 17. travnja 2019. po 1.000,00 kuna, odnosno ukupno 5.000,00 kuna, čemu je trebalo nadodati 25% PDV-a u iznosu od 1.250,00 kuna, što sveukupno iznosi 6.250,00 kuna. Kako je tužitelj u postupku uspio 59 % (osnov 100 % + visina 17 %), to mu od navedenog iznosa pripada iznos od 3.687,50 kuna, kojem iznosu treba nadodati trošak sudske pristojbe tužbe u iznosu od 625,00 kuna te trošak sudske pristojbe presude u iznosu od 200,00 kuna, odnosno ukupno 4.537,50 kuna.

Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu 1.000,00 kuna, za zastupanje na ročištima od 9. siječnja 2019., 25. veljače 2019. i 17. travnja 2019. po 1.000,00 kuna, odnosno ukupno 4.000,00 kuna, čemu je trebalo nadodati 25% PDV-a u iznosu od 1.000,00 kuna, što sveukupno iznosi 5.000,00 kuna. Kako je tuženik u postupku uspio 41 % (osnov + visina) pa mu od navedenog iznosa pripada iznos od 2.050,00 kuna.

Vršeci prijebaj potraživanja stranaka s osnova troškova postupka, sud je obvezao tuženika da naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.487,50 kuna, dok je za više traženo trošak tužitelja odbijen kao neosnovan.

Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u izreci.

Split, 3. lipnja 2019.

SUTKINJA

JELENA LONČAR

PRAVNA POUKA:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis